

Novoroční proslov arcibiskupa pražského a českých zemí Michala

Důstojní otcové, drazí bratři a sestry v Kristu!

V první řadě z celého srdce poděkujeme Pánu Bohu za to, že nehledě na veškeré těžkosti a zkoušky roku předchozího jsme ve zdraví a pokoji dožili nového roku 2021. Rok 2020 přinesl množství soužení a smutku celému lidstvu. Nakažlivá nemoc připravila o život miliony lidí, mezi nimiž bylo nemálo pravoslavných hierarchů, kněží, mnichů a věřících po celém světě. Nářek pozůstalých, jejich bolest a zoufalství otřásly Zemí.

Ale v této těžké době se pravoslavná církev ještě jednou ukázala jako pevná opora a bezvýhradné utěšení pro nemocné a jejich blízké, pro ty, které ztratili své milované. Společné ohrožení posílilo naši solidaritu a upevnilo naši víru. V době, kdy se už nedálo spoléhat na politiky, samozvané vůdce a jakékoliv odborníky, duchovní otcové se pro věřící stali velkou posilou. Neschopnost zdánlivě vyspělého lidstva porazit maličký virus ukázala, že nejsme pánové tohoto světa. Naší jedinou nadějí i v době nevídaného vědecko-technického pokroku zůstává Bůh. Jenom on – Stvořitel nebe a země – může uzdravit beznadějně nemocné, upokojit předčasně zemřelé v lepším světě, utěšit pozůstalé. A jako vždy jediným útočištěm pro trpící lidi je Boží církev.

Naše církve stejně jako i všechny ostatní církve, se v minulém roce ocitla v situaci, kterou v době míru a náboženské svobody nemohl předvídat nikdo. Museli jsme se počítat s omezeními ba dokonce s úplným zákazem veřejných bohoslužeb. Nejdůležitější svátek Kristova Vzkříšení většina z nás musela strávit ne v chrámech Božích, ale před obrazovkami svých počítačů, sleduje bohoslužbu přes internet. Liturgický život ale nepřestal. Naší duchovní ho dokázali posunout do online prostředí. Mělo to samozřejmě své nedostatky. Hlavní ale je, že církve nadále žila a podporovala své duchovní děti.

Prosme vřele Hospodina, aby se v roce 2021 nad námi smiloval a ukončil toto neúnosné zkoušení svého stvoření. Aby se slitoval nad svými ztracenými ovce a navrátil je na správnou cestu. Prosme ho, aby posílil naši svatou církev a ochránil ji před útoky nepřítele. Aby obnovil jednotu všech pravoslavných církví a vyřešil veškeré spory a neshody.

Rok 2021 je rokem výročí mučednické smrti svaté Ludmily, kněžny české. Před 1100 lety naše první křesťanská mučednice byla zavražděna na hradišti Tetín na rozkaz své snachy Drahomíry. Smrt je katastrofou jen z pohledu nevěřícího člověka. Svatá Ludmila ale i svou smrtí prokázala věrnost Bohu a pro nás, křesťany, se stala patronkou nejen českých zemí, ale i všech Slovanů věřících v jediného pravého Boha – Otce, Syna a Ducha Svatého. Spravedlivá kněžna neopustila svůj lid, o němž se vzorně starala i během svého pozemského života. Věříme, že naše nebeská patronka neustále prosí Boha za nás. Budeme i my, její věrní synové a dcery, prosit svou svatou kněžnu, aby chránila národ český a slovenský i všechny pravoslavné národy před veškerým neštěstím a nemocemi, aby i nadále byla naší zastánkyní a přímluvkyní před trůnem všemohoucího Boha. A dá-li Bůh, s radostí a jáсотem oslavíme v tomto roce výročí jejího slavného zesnutí.

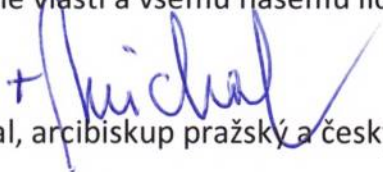
Další důležitou událostí v novém roce 2021 bude výročí autokefality, která naší církvi byla darována v roce 1951 Ruskou pravoslavnou církví. V náročném poválečném období, v roce 1945, se Československá pravoslavná církev vyvázala z jurisdikce srbské církve a přešla do jurisdikce Moskevského patriarchátu. A již v roce 1951 Posvátný synod ruské pravoslavné církve byl požádán o požehnání k udělení církevní autokefality pravoslavným v ČSR, což i bylo akceptováno

rozhodnutím synodu ze dne 10. října 1951. Autokefalita Pravoslavné církve v Československu byla slavnostně vyhlášena 8. prosince 1951 v katedrálním chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze.

Nechávaje stranou církevně-politické spory o tom, kdo měl nárok na darování nám autokefality, můžeme s jistotou říct, že autokefální cestu naší svaté církvi požehnal sám Bůh, jenž dodnes svou Božskou milostí chrání Pravoslavnou církev v českých zemích a na Slovensku. Modleme se proto za dobro pro svatou Boží církev. Ať vzkvétá a prospívá a přináší světlo pravoslavné víry představitelům všech národů, žijících našem území.

Vyzývám vás, milí bratři a sestry v Kristu, abyste milovali církev, modlitebně ji podporovali a byli pro ostatní vzorem soucitu a lásky, slušnosti a statečnosti, věrnosti Kristovým přikázáním. Jsme pravoslavní křesťané, jsme sůl země. Jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? V jakýchkoliv časech, mírných či zlých, v časech hojnosti či chudoby, musíme být v přední linii, pomáhat a podporovat, být štědrými, láskyplnými, odvážnými a vlídnými. Ať podle nás svět pozná, co je to být křesťanem.

Vyprošuji pro vás všechny Boží požehnání. Ať vám Pán Bůh dá zdraví, pokoj, lásku a spásu. Ať vás na každém kroku provází milost našeho Pána Ježíše Krista. Prosím Hospodina, aby žehnal naší milované vlasti a všemu našemu lidu.

+ Michal, arcibiskup pražský a českých zemí